

-->

1. JULI 2015

Ingen hjælp af akuttelevon: »1813 var nederen«

Opdateret 29. juni 2015 kl. 09:04
Vestegnen - 25. juni 2015 kl. 09:48
Af Peter Erlitz
Kontakt redaktionen:snk@sn.dk

To unge hjælp en mand, der blev kvæstet på Friheden Station i Hvidovre. De fik ingen hjælp af Akuttelevonen 1813 - til gengæld rykkede Vestegnens Politi ud.

Hvad gør man som almindelig borger, hvis man prøver at yde hjælp og ikke tør tage ansvar for en person? To unge mener i hvert fald ikke, at 1813 er det rigtige sted. De måtte ringe til Vestegnens Politi for at få hjælp.

Foto: Kim Rasmussen

»Hvad skulle vi dog gøre? Det var altså svært bare at gå fra manden, og så måske tage ansvar for, at han røg ned på skinnerne eller på anden måde kom ud for en ulykke. Så da 1813 ikke ville hjælpe, så ringede vi til Vestegnens Politi. De kom relativ hurtigt og tog over. Det var en lettelse ikke selv at stå med ansvaret for manden.«

Sådan fortæller to unge om en dramatisk mandag eftermiddag i maj.

Regionalavisen Vestegnen har kontaklet Region Hovedstaden om hændelsen i Hvidovre, men herfra kan man ikke ifølge sundhedsloven give kommentarer, med mindre der foreligger et skriftligt samtykke fra manden, det handler om. Og det er umuligt, al den stund, at de involverede ikke kender mandens identitet.

Artiklen her bygger derfor på de to unges fortælling, og den kendsgerning, at Vestegnens Politi modtog et alarmopkald fra den ene af de unge, at politiet har bekræftet over for Regionalavisen Vestegnen, at der blev sendt en patruljevogn afsted til Friheden Station, og at politifolkene tog over i forhold til den kvæstede mand.

Væltede ind i jernstolpe

Den unge kvinde og den unge mand kendte ikke hinanden på forhånd. De var tilfældigt med samme S-tog og skulle begge af på Friheden Station.

Da de var stået af S-toget og gik hen ad perronen, lagde de mærke til en 40-50 årig mand, der væltede ind i en af de bærende jernsøjler med ansigtet forrest - uden at tage det mindste fra.

Flere hastede til for at hjælpe. Manden var i første omgang bevidstløs af slaget, og havde fået skader i ansigtet. Der blev ydet førstehjælp på stedet, og manden kom til bevidsthed, men var meget uklar. Han kunne ikke fortælle, hvad han hed, hvor han boede, og hvor han skulle hen. Han kunne ikke tale dansk, og kommunikationen foregik på et noget gebrokkent engelsk. Der blev gættet på, at manden måske var polak, og zonerne på et buskort indikerede, at han - måske - kunne være fra Ishøj eller Brøndby.

Det var åbenbart for alle, at han havde brug for hjælp. Selv sagde han, at han bare ville hjem - men kunne altså ikke sige, hvor han boede.

Mens de øvrige, der havde ydet hjælp, forlader stedet, sidder den unge kvinde og den unge tilbage hos den kvæstede og uklare mand. En ældre mand, der også har været med S-toget, fortæller at manden på turen i S-toget er væltet flere gange og har fået hjælp til at rejse sig. Meget tyder på, at han er godt beruset - og nu er han også påvirket af sit direkte fald mod jernstolpen. Han er meget uklar.

Ringer 1813

Den unge kvinde ringer til Akuttelevonen 1813 for at få hjælp. Efter kort tid får hun en 1813-medarbejder i røret, og beder om at få hjælp til manden. Hun bliver stillet en masse spørgsmål - om han trækker vejret, om han kan stå op, om han kan snakke osv. Og pigen bliver så opfordret til at spørge den kvæstede mand, om han har brug for hjælp. Pigen spørger, og manden svarer »no-no« og at han bare vil hjem (det sker på engelsk). Pigen får så at vide fra 1813-medarbejderen, at »vi kan ikke sende nogen ud, hvis han siger han ikke har brug for hjælp«. Derefter bliver samtalen afbrudt.

»Det var simpelthen en nederen oplevelse at blive afvist på denne her måde,« fortæller den unge kvinde.

Hverken hende eller den unge mand tør bare gå - og tage ansvaret for, at den kvæstede mand forsøger at gå, og måske vælter ud over skinnerne, eller senere går ud på en vej ved stationen og bliver kørt ned.

Den unge mand ringer til Vestegnens Politi som hurtigt sender en patruljevogn til Friheden Station. De to politifolk roser de unge mennesker for at have udvist stort ansvar - og tager ellers over.

»Det var en lettelse, at det nu ikke var vores ansvar, hvad der skete med manden. Og så var det faktisk rigtig dejligt, at politifolkene roste os for at have taget ansvar. Det var ikke ligefrem oplevelsen med 1813,« fortæller de to unge.

»Det er svært at forstå, at når man som almindelig borger ringer efter hjælp, så sker der ikke noget. 1813 kunne i det mindste have sendt nogen ud, så vi ikke sad alene med ansvaret for manden, som åbenlyst ikke kunne klare sig selv,« siger de to unge, som til gengæld var rigtig glade for politiets indsats.

Som nævnt vil Region Hovedstaden ikke gå ind i sagen, med mindre der ligger et skriftligt samtykke fra manden. Og det kan ikke skaffes. Til gengæld fortæller Region Hovedstaden, at de unge har mulighed for at klage, hvis de er utilfredse med 1813.